

לב:

עין משפט
נר מצות

קָבַל אֶת־מִיָּד פִּי־יְהוָה חֶסֶד לְעוֹלָם
הֵלֵךְ יָד פִּתּוּחַ עֲשֵׂה־כִּי־טוֹר
לְפָנֶיךָ יִשְׁמַח בְּדֶלֶת:

מִזְמֶרָה רַע"י

ציה גם חום יגולו מימי
שלג. דרום לכן זוי, דרכים
מלחמי אחס נטות החמה,
הרמות ומעשרות, גול מימי
מלג, את המטר יחזיתו ו
שיבולו שפתותיכם. כלומר
ציה ומעשרות

ב' ע'ס'ם נאנ

[illegible][illegible]

יה אור השלם

אם אין לך לשלם לקנה
יסקה משכבך מתחתיו:

אל תתן את פיך לחטוא
את בשורך ואל תאמר לפני

המלאך כי שגה היא לקח
יקצף האלהים על קולך וחבל
באריה משוחית ירמיהו ב' ל'
אשר נשבע יי לאבותיכם לתת

במה מדליקין פרק שני שבת

[illegible]

ונמסרו לעמי הארץ, ש
נדרים מטה אשה של
לך לשלם למה יקח
אומר ¹ בעון נדרים
שנאמר ² אל תתן את
ואל תאמר לפני המלך
יקצוף האלהים על
ידך איזה הן מעשה
בני ובנותיו של אדם
מתים דברי ר"א ³ בר"ש
בעון ביטול תורה
נדרים כראמון אלא
תורה מאי קראה דבר
בניכם מוסר לא לקח
למ"ד בעון נדרים נמי
את בניכם על עסקי

בעון ציצית ב'ר' דיקא צימס שטו
תלבושים קס דאדער נסות היו
געשטעט מי שלף היה להם ציצית כסמכה
(מנחות תת). נבי צ"ח מלפני לרב קטיעה נ"ו
אלל השחא שאין העולם רגילים בתלבושים
מלוי אין ציצת לקנות. יום טוב לקות
עלות ולקרב עליו בכל יום דאדער סקס
פרק קמא דפסוק (ד. יד.) יס לאכול
משרים היה וזה משה אלל אחר משה
מנאט שאוכל לקיס יתקיים על ידי (תנ"ך)

וכתוב בתורה 'למען ירבו ימיכם וימי בניכם אלא א"ר כהנא ואיתימא שילא מרי דכתיב 'גם בכנפך נמנו נקיים' ר"נ בר 'צחק אמר למ"ד בעון מזוזה נמי מהכא ממצאתים שעשו פתחים כמחתרת אמר ר"ל 'כל הזהיר יחיו' עשרה אנשים מכל לשונות הגוים [והחזיקו] בכנפך שעמכם וגו': סימן שנה חלה תרומה נגזלת דינא שנה ונבלותא: תניא ר' נחמיה אומר בעון שנאת חנם מ' של אדם ואשתו מפלת נפלים ובניו ובנותיו של אדם ר' אלעזר בור' 'הודיה אומר בעון חלה אין ברכה ב'ד' בשערים וזרעין ורעים ואחרים אוכלים שנאמר 'אף והפקדתי עליכם בהלה את השחפת ואת הקדחת מכל זרעכם לריוק וזרעם ואכלו אויביכם אל תקרי בהלה מתברכין שנאמר [ו]ראשית עריסותיכם תתנו לכהן לבעון ביטול תרומות ומעשרות שמים נעצרין מלהוריד והשכר אכד ובני אדם רצין אחר פרנסתן ואין מגיעין יגולו מימי שלג שאול חטאו מאי משמע¹⁷ 'תנא דבי רבי שצוית אתכם בימות החמה ולא עשיתם יגולו מכם מים ואם נותנין מתברכין שנאמר¹⁸ 'הביאו את כל המעשר ארצכם בביתך ובחנוני נא בזאת אמר ה' צבאות אם לא אפתח לך והוריקתי לכם ברכה עד בלי די¹⁹ 'מאי עד בלי די אמר ר' שישכלו שפתותיכם מלומר די' בעון גול הגובאי עולה אוכלים בשר בניהן ובנותיהן שנאמר²⁰ 'שמעו הדבר הזה שומרון העושקות דלים הרוצות אביונים אמר רבא

אם מעשה ידך קלות ה' ה' 3 לשוא הביתי את בניכם מוסר לא לקדש אכלה וחרבכם וביאיכם
וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך: וברם יא כ 5 למען ירבו ישיכם וינו בניכם על הארצה
לדום ביום השמעם על הארץ: וברם יא כא 6 גם בהנחיר ומצאו הם נפשות אבותיהם וסוים לא

ונחמסרו לעמי הארץ. שלא מסרו לב"ד למנות שומרים לדבר והאמירה מורה את כל אדם עליהם וכן הן גופי מורה שחברים אובליג' מן הסומרים שיעל ממנו חלה והרומה ומעשרות והקדש ומי מסור לכל אדם להקדיש ומל הקדש ע"פ כל אדם והן גופי מורה שהיינו צריכים

א רבי נתן אומר בין
אדם שנאמר יאם אין
שכבר מתחתיו רבי
זמתי כשהן קבנים
אין לחטא את בשרך
כי שגגה היא למה
אין וחבל את מעשה
של אדם הוא אומר
אין שגגה

נדרר לחטוא את נשך לחייז את
נער: לפני הפלג. גזר של הקדש:
כי שגגה. שגגה פסחתי לנדר ולא
אשם: על קולך. נשכיל קול נדרר:
לשוא כפיו. נחמיה ובי נתם
הכמים איז אלא נשכיל המוסר
הסעי מורה. לא לקחו לא לנדר לשון
לקח: על עסקי שוא. ששקרו
לנדרים דמי נשכיל: וזה כענין

נדרים **אמר**. צברייתא קמייא. ומשי
היה קמייא צתר קך איצמר
דמיקרא אמר בעון בטול מורה
וצתר דשמע מר' אלעזר דשמע מר'
שמעון אבוב דהוה רביה דרבי בעון
נדרים אמר איבו נהי מר' **קרא**
נדרש. למען ירבו ימיו וימי בניס
נדרש לפניו קאי אקרא דלקמיה
דמשעי במזוזה ואל לפני פיו ונדרתס
אותס את בניס: **ולפני פניו**. ואף
צטול מורה אקמר: **גס כנפיק**.
בשלי כנפיק שבעל מזוזה מלאו
עליך חובת דס נפשות אביונים נקיס
גניס קטניס שלא תטלו: **במחמרת**.
שלין לה פליזין. הכי אמר קרא לא
במחמרת י' פתחיה מלאחסי שלמיס
במחמתי כי על כל אלה הכתיב: דהאי
קרא צתר לשוא הכימי את בניס
כמי: **כנפך איש יסודי**. בשכר הכנף
יחזיקו כנפך עשרה אנשיס מכל לשון

ה'ר שבע ממות שבועים שאין וה'ר
כנפות יש לו ה'ר אלפים ושבעה ממות:
שאלו חסד. ש' חלקי ראה י' דבר
עבירה שיהא מותם לשנאותי' ושונאו:
מריבם דכח. מזה כנגד מזה: וכניו
קטנים חסיד. אחתו טולטל ממנו
היינו נמי ממזה: כמכונס. באורו
יין ושמן וממנו קך כזה מזה
בשערים שמכרים ציורק: כחלס.
בעון חלס: והפקדסי. כמו לא נפקד
ממנו חסד וכמזה לא. חמעט חס
מה שעליכס שנקטם כר: חמעט
נעלרים. וימחק שאין גשמים
היוקר הוס: ושכר אכד. שכר
רוח: חס גס חוס. חס כמו
חוי. דכרס שחייט אחכס שבעת
החוס הייט מרומות ומעשרות:
דאכלן

10. ציוד גם הם יגלו מימי שלל שאלו הקטא איוב כד יט 11 הביאו את כל העושה אל בית ה' כן בואה אמר יי בעבות אם לא אפתח לכם את ארבות השמים והדחיקתי לכם ברכה עד כלי ד' זה פירוש המשל אשר בדר שפרון העושות דלים הרצעה איננוים האמת לאדעום הם

מסורת הש"ס

(א) תחיות עב, פ"ט,
(ב) יצמות מה קדושין כג"ה,
(ג) יצמות מה קדושין ע"ה יצמות
מה, וזכור עד: מנחות י"ט,
(ד) חולין קי"ח: (ה) ופסחים י"א:
(ו) מנחות כ"ג: פסחים ט'
י"ט: (ז) וי"ל חמ"ה,
(ח) ופסחים כ"ג: (ט) ק"ה
פסחים: (י) וי"ל יצמות קדושין:
(יא) וי"ל יצמות קדושין:
(יב) וי"ל יצמות קדושין:

הגהות הב"ח

(6) דש"י ד"ה אל תתן את
 סוף. ג"כ ע"י בחינות ד"ה
 סדימן ד"ה יאן בספר:

גליון הש"ס

[illegible]

רבינו חננאל

[illegible]

תורה אור (המשקל)

במחלתה מוצאים כי על כל אלה: יימיה כי לד' ז' כה אמר יי עבדוהו בימים ההמה אשר יבא עשקו אנשים מכל לשונות הגוים והחזיקו בבקו אשר יהיה לאמר נלכה עמכם כי שמענו אלהים עמכם: וכיה ח כג

וירקא כי טו
9 וראשית כל בכורי כל
ונכל תרומת כל מכל
תרומותיכם לכהנים ויהי
וראשית ערסותיכם תתנו
למזקן לקציה ברכה אל
ותתן

לאחר 12 שמועדות הדבר
התגלה: שמועדות

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones